

Forhøjelse af 20 Øre. I Landdistrikterne give de nu 3 Kr. 25 Øre og ville komme til at give 3 Kr. 75 Øre, der er altsaa en Forhøjelse af 50 Øre, dette er saavel for Købstæderne som for Landdistrikterne en Forhøjelse af 15,4 pCt., medens der, som sagt, ingen Forhøjelse falder i Hovedstaden. Ser man paa Indkomstgruppen 1,500 Kr. for en Familie af samme Størrelse, falder Forhøjelsen ret ligeligt med 15,4 pCt. Ser man derimod paa Gruppen 2,000 Kr., saa falder der her i København en Forhøjelse af 7,1 pCt., i Købstæderne en Forhøjelse af 13,6 pCt., men i Landdistrikterne en Forhøjelse af 21,4 pCt. Maaske er det ikke tilsigtet, men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at Generaldirektøren i sit meget kraftige Indlæg for, at Skatteansættelsen ude paa Landet er forsvarlig, dog fandt sig foranlediget til at indrømme, at den vist alligevel var $1\frac{1}{3}$ Million for lav — jeg ved for Resten ikke, af hvad Grund Generaldirektøren fandt sig foranlediget til at gøre denne Indrømmelse, thi det kan jo ikke paavises. Om det er af den Grund, man fra Skattemyndighedernes Side her har tænkt sig at faa en Rettelse, ved jeg ikke, men jeg vil dog pege paa Forholdet, jeg indrømmer, at jeg synes, det ikke er ganske rimeligt.

Naar jeg for øvrigt ser paa Skalaen — jeg har tilladt mig at foretage en Beregning for en Familie af den nævnte Størrelse for alle Satserne —, synes Forhøjelsen mig at være ret rimelig. Den begynder med 15 pCt., for Indkomster paa 4,000 Kr. er den ogsaa ca. 15 pCt., og for Indkomster paa 6,000 Kr. bliver Forhøjelsen godt og vel 21 pCt. Naar vi komme op til 6,000—8,000 Kr., fortager Forskellen sig mellem Virkningen ude i Landdistrikterne og Virkningen her i København. Indkomster paa 15,000 Kr. faa et Tillæg paa 26 pCt., Indkomster paa 30,000 Kr. faa et Tillæg paa 30 pCt., og Indkomster paa 110,000 Kr. faa et Tillæg af 32 pCt. Jeg synes, det er en human Gennemførelse af Rateskalasystemet, idet det falder med større Procenttillæg paa store Indkomster end paa smaa.

I samme Paragraf findes Bestemmelsen om Formueskatten. Ligesom ved Indkomstskatten er her Rateskalasystemet gennemført. Formuer under 30,000 Kr. ville faa et Tillæg af 20 Øre pr. 1,000 Kr., og Formuer paa over 30,000 Kr. faa et Tillæg af 60 Øre pr. 1,000 Kr., og det er efter min Mening et forsvarligt Forhold. Et andet Spørgsmaal er — og det maa

overvejes —, om det er rigtigt allerede ved 30,000 Kr. at gaa til den fulde Procent. Overfor dem, der mene, at der skal tages et langt større Beløb ind ved en Formueskat, vil jeg dog minde om, at alene denne Skat, set i Forhold til den Indkomst, Formuen giver, dog andrager et Tillæg af 2 til 4 pCt. i Skat, saa det er dog ikke saa lidt.

Medens jeg omtaler Formueskatten, vil jeg gøre en Bemærkning om den Formueskatten vedrørende Bestemmelse i § 11. Det hedder her, at fritagne fra Formueskat ere de i Henhold til § 8 for Indkomstskat fritagne, hvis Formue ikke er over 10,000 Kr. Nu er Forholdet det, at saadanne ere fritagne indtil 3,000 Kr. Jeg indrømmer, at det er en human Bestemmelse, der navnlig tager Sigte paa at lægge en mindre Del af Skattepligten paa de smaa Kapitalister, der ikke have mere end lige til det daglige Livs Behov, og jeg skal aldeles ikke sige noget ondt om denne Bestemmelse, jeg forstaar meget godt, at det er et human Princip, der ligger til Grund for den. Jeg kunde dog have tænkt mig, at der paa dette Punkt kunde have været konverteret lidt overfor den Forhøjelse, som er tiltænkt Indkomsterne paa 1,000 Kr. og derunder. Jeg henstiller til Overvejelse, om det ikke kunde gøres uden i væsentlig Grad at forrykke Forholdet, jeg vil mene, at det kunde være rimeligt, skønt jeg indrømmer, at denne Fritagelse for Formuer paa ikke over 10,000 Kr. selvfølgelig ogsaa vil komme Landbefolkningen til gode, idet der findes et stort Tal af smaa Formuer derude.

I § 2 ere Brugsforeningerne tagne med ind under Indkomstbeskatningen. Og saa her vil jeg dog henstille, om man alligevel ikke skulde holde sig til Brugsforeningerne, for saa vidt de udstrække deres Omsætning ud over Medlemmernes Kræds, thi jeg beder erindret, at Brugsforeningerne i Virkeligheden ikke ere fritagne for Skat nu. Jeg ser her ganske bort fra Dobbeltbeskatningen og holder mig alene til, at deres Uddelere ere Genstand for Paaligning af Skat til Staten. Disse Uddelere ere i Almindelighed saaledes aflagte, at de omtrent kunne sidestilles med det store Flertal af Købmænd ud over Landet, og naar det er Tilfældet, ere de ogsaa sidestillede med dem med Hensyn til Skat. Jeg beder endvidere dem, der ere saa stærkt interesserede i at faa Brugsforeningerne ind under Beskatningen, erindre, at dette kan have en indirekte Virkning. Foreningerne ville saa i større Grad end